PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV — Nr. 398 (5832) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Marți 17 decembrie 1968

Comisia pentru amatorism și eligibilitate și-a început lucrările

În vederea unei luări de contact s-a întrunit ieri în prima sa ședință Comisia națională pentru amatorism și eligibilitate de pe lîngă Comitetul Olimpic Român, chemată să sprijine lucrările organismului analog constituit de C.I.O. Ședința comisiei a fost condusă de președintele ei, Alexandru Șiperco, membru al C.I.O. pentru România și președinte al Comisiei C.I.O. pentru amatorism și eligibilitate.

Pe platoul Pietrei Arse

TREI GENERAȚII DE BIATLONIȘTI

ÎN CĂUTAREA ARMONIEI DINTRE SCHI ȘI TIR

PIATRA ARSĂ *(prin telefon).* Cu obrajii îmbujorați, cu ruginiul paradoxal pe care numai soarele, vîntul, zăpada și sănătatea îl pot picta pe sensibila piele a feței omenești, schiorii coboară lin pantele, din platoul Pietrei Arse înspre complexul de altitudine care a dublat, cu eleganță (dar cu cîtă eficacitate ?), vechea cabană de răscruce, de pasaj spre Peștera, spre Caraiman, spre Babele și spre Omul.

Coboară în corp masiv biatliniștii, pe care-i recunoști după armele purtate în bandulieră. Vin de la prima întrecere a sezonului, cu răsuflarea în curs de liniștire, își revin în atmosfera călduță a adăpostului, unde etalează o cumințenie, o curățenie sufletească, o sănătate morală pilduitoare pentru sportivii de la șes. Nu sînt copilași unui pensionn, cu timidități fecioreinice. Dimpotrivă, o bărbăție prematură le marchează atitudinile, preocupările, gîndurile.

De fapt, sînt aici trei generații de biatliniști. Cei în jur de 17 ani (juniorii), cei în jur de 20 de ani (înglobați în lotul de tineret) și cei „trecuți". Marcel Stuparu, antrenorul seniorilor, îți va declara și documenta că de fapt vîrsta ideală pentru un biatlonist desăvîrșit — vîrsta cînd mușchii picioarelor suportă mai bine metronomul mersului pe tălpice și cînd mîna e mai fermă pe trăgaci — se află undeva aproape de 30 de ani. Oare polițistul norvegian Magnar Solberg nu avea 31 de ani cînd a cîștigat proba olimpică la Grenoble ?

Wilhelm György (pe care doar poreclele obișnuite pentru oamenii de munte l-au transformat aproape iremediabil în Gh. Vilmoș) are 27 de ani. Constantin Carabela are cu un an mai mult, și cînd vorbește îți se pare că are de gînd să concureze încă o veșnicie. De ce nu ? Cu atît mai mult cu cît înșiși specialiștii mondiali consideră că viitorul biatlonist va fi un trăgător excepțional dublat de un bun schior (și nu ca pînă acum

Victor BANCIULESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

Cînd ninge pe Dealul Viilor și îngheață Crișul cel sprinten...

Fulguie intermitent... pare mai mult un joc de confetti, acolo spre Dealul Viilor, departe de apele Crișului, acoperite de oglinda de cristal a înghețului.

E mijloc de decembrie și termometrele indică —10°. Sînt, deci, toate semnele că va începe — și pe aceste meleaguri — sezonul alb al sportului, că poate azi, poate mîine, va avea loc primul rendez-vous al amatorilor de schi, patinaj, săniuș...

Adevărat, iarna sportivă orădeană nu poate avea aceleași dimensiuni ca la Predeal, la Sinaia, sau Brașov. Dar — și aici — sfidînd sau, poate mai bine spus, înfruntînd blîndețea anotimpului, tineretul visează performanțele marilor campioni și, mai cu seamă, își amintește un celebru hexametru al lui Juvenal.

Irezistibilă, de aceea, pentru reporter tentația unor incursiuni-fulger pe itinerariile sportive de iarnă din orașul brăzdat de Crișul limpede și sprinten ca un alergător pe distanțe scurte.

DOUĂ MII DE PATINATORI ÎN FIECARE ZI

De mai multă vreme drumurile spre dreptunghiurile de cristal erau aceleași. Uneori, înainte de prima ninsoare, sute de tineri îndrăgostiți de arabescuri și balet pe gheață se întîlneau — de dimineață, în lumina palidă a iernii, pînă seara tîrziu, cînd se stingeau lămpile fluorescente ale patinoarelor — pe „fostele" terenuri de baschet, volei sau handbal și tenis.

Noutăți '68! Încă două mari patinoare (pe terenurile de tenis de cîmp ale asociațiilor Sănătatea și în „Șantul Cetății" aparținînd asociației Comerțul) suplimentează fericit baza materială a acestui

Reportaj de sezon

sport fermecător, poate singurul care nu triază valorile și... vîrstele, atunci cînd este vorba de reconfortare și sănătate.

Președintele consiliului municipal pentru educație fizică și sport, tov. I. Ratz, traduse — plăcută statistică — aceste lăudabile preocupări : „Acum, patinoarele din Oradea pot găzdui zilnic peste două mii de amatori ai acestui sport".

De altfel, la „Șantul Cetății" a și început pasionanta întrecere de la echilibru la piruetă.

CARNAVAL ȘI... HOCHEI

Proiecte, inedite, la Oradea, care se cer consemnate. Aflăm, astfel, că — în zilele următoare chiar — se vor organiza numeroase concursuri de patinaj și săniuș (pe panta domoală a Cerieșului) pentru copii. Dar, entuziaștii diriguitori ai sportului orădean vor, cum se spune, ca anul acesta să „spargă gheața"... șablonului. Asemenea concursuri au mai avut loc și în alți ani. De ce nu și altceva, care să apropie mai tine-

Dan GARLEȘTEANU

(Continuare în pag. a 2-a)

Începînd de joi

citiți în SPORTUL serialul scris de ziaristul italian Lamberto ARTIOLI

SPORTUL ȘI MAFIA

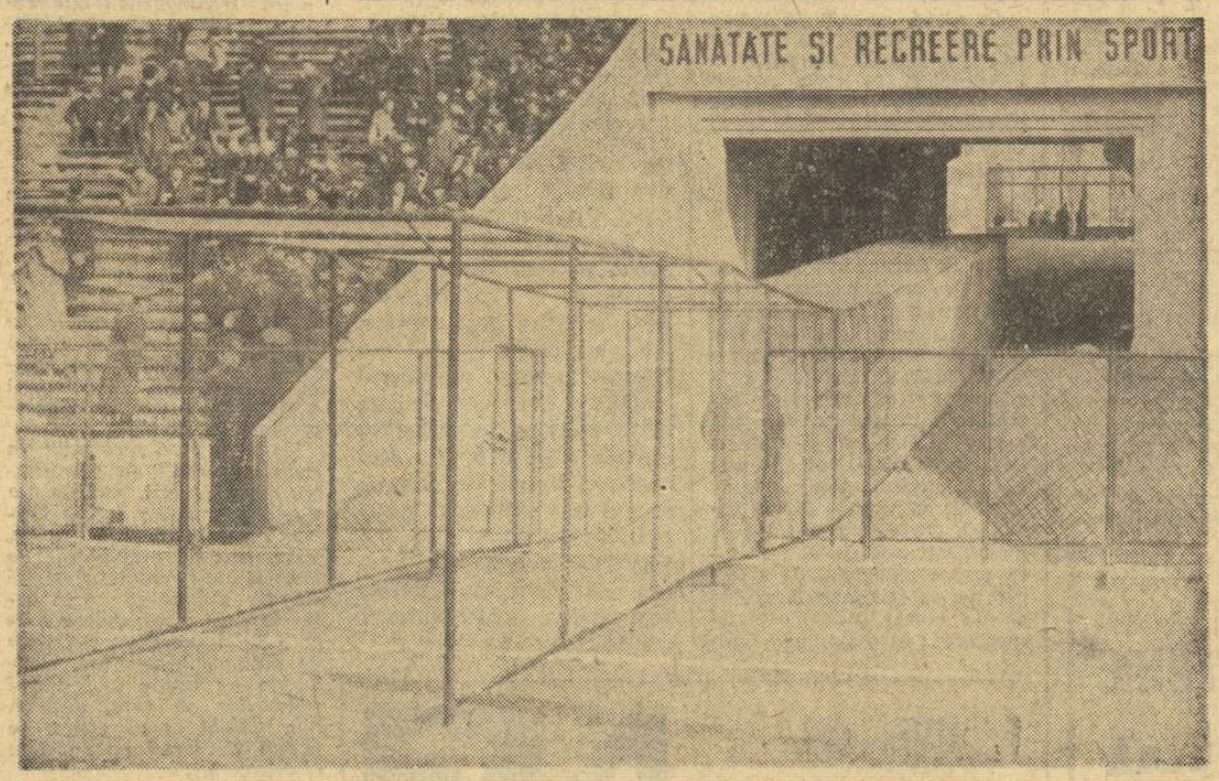

GLOSĂ LA O FOTOGRAFIE

Priviți cu atenție fotografia alăturată. Lidia Jiga ar putea fi cuprinsă de invidie. Leii vor părăsi arena nebiciuiți. Iar ironia tronează usturătoare...

Priviți cu atenție fotografia alăturată. Și recunoașteți că vă cuprinde sila. Tot lirismul actului sportiv se scufundă de rușine sub gherghefuI acesta de sîrmă. Cine mai îndrăznește să vorbească de puritatea sportului ?

Lidia Jiga ar putea fi cuprinsă de invidie. Fiarele ei docile fac sluj printre gratii. Și sar prin cercurile de foc în drum spre cuști Nu lipsesc decît tulumbele cu apă...

Leii vor părăsi arena nebiciuiți. Feriți de țesătura brumărie, se vor scurge înspre locurile de odihnă. Ciurul des nu va lăsa să treacă decît uralele. Dar blestemele pe unde vor pătrunde ?

Iar ironia tronează usturătoare.. Deasupra tunelului de plasă, negru pe alb, cu litere mari. Chemarea invită la sănătate și recreere. În asemenea vecinătate, oare chiar așa să fie ?

Priviți cu atenție fotografia alăturată.

(vib)

Post-scriptum apoetic. Tunelul de sîrmă, MONTAT LA STADIONUL „23 AUGUST" DIN BUCUREȘTI, **urmează unor crize de isterie în grup,** UNOR ACTE IRESPONSABILE LA CARE SE DEDAU, DE LA O VREME, CÎȚIVA HULIGANI, **maidanagii ai străzii, străini sportului, căutători de sămînță de gîlceavă.**

Pentru această mînă de derbedei SÎNTEM OBLIGAȚI SĂ SUPORTĂM O PATĂ DE RUȘINE PE OBRAZUL SPORTULUI.

Stadioanele noastre, care și-au cucerit cu trudă, dar meritat, în ultimele două decenii, faima internațională a unei excepționale ospitalități, să cadă acum sub oprobriul judecății aspre ?

MECIUL RAPID-JUVENTUS NE-A ADUS O MUSTRARE. ACUM, MECIUL DINAMO-WEST PROMWICH ALBION A DOUA, **semnată tot de secretarul general al U.E.F.A.**

NU SE GĂSESC OARE MIJLOACE PENTRU A PLIVI BURUIANA STADIOANELOR ? Se caută soluții, oricum, mai estetice decît dezonoranta cușcă de sîrmă.

Cine poate da o mînă de ajutor?

Două mustrări ale UEFA — după meciurile Rapid — Juventus și Dinamo — West Bromwich Albion

În lipsa zăpezii, amatorii sporturilor iernii n-au abandonat pasiunea lor pentru mișcare în aer liber. Duminică, în Poiana Brașov, pe luciul sporit de soare al patinoarului, sute de tineri au gustat plăcerea alunecării și a piruetelor. În curînd, poate, și patinoarul artificial le va da această posibilitate. Deocamdată, ei se mulțumesc cu gheața făcută de ger. Ce să-i faci, dacă natura este mai vrednică decît Întreprinderea de Construcții din Brașov !

Foto : A. NEAGU

ZBORUL ALB

Poate nu veți crede și vi se va părea exagerat, dar acesta-i adevărul. În ziua în care am văzut acest prim film românesc color „Zborul alb", dedicat schiului, am fost fericiți.

Așa ca în ziua de iarnă, sus pe Postăvar, acum doi ani, cînd ne-a copleșit filmul „Ski total", adus pentru noi de spontanul și competentul Rene Sulpice, unul din marii antrenori ai Franței.

Așa ca mai tîrziu, în zilele feerice, simfonice, în alb, ale Olimpiadei de la Grenoble. Sau ca în seara cînd, invitați prietenește de profesorul Constantin Diaconescu, am vizionat cu emoție la Institutul Politehnic primul film brașovean de schi, color, pe 16 mm.

Cei care nu vibrează cu intensitate la împlinirile îndelung așteptate, vor găsi bucuria noastră fără noimă, puerilă și poate puțin ridicolă.

Dar, pentru cei care iubesc și care cred în „magia muntelui" și în voluptatea unică a schiului, acest lucru va părea mai de înțeles și, poate, și ei se vor bucura alături de noi.

Totdeauna ni s-a părut curios și nedrept ca schiul, cu oamenii lui de munte, dîrzi, întregi, capabili de imposibil, să nu aducă sportului românesc satisfacțiile pe care din plin le-au dat, de-a lungul anilor, handbaliștii, canotorii, trăgătorii de tir, luptătorii, rugbyștii. Mai ales că acum aproape două decenii, Mihai Bîră ne-a dăruit, la slalom, unul din primele titluri de campioni mondiali universitari, din sportul românesc.

În fond, de ce iubim schiul și ne dăruim lui total ? Credem că, în primul rînd, pentru ceea ce îl apropie de specificul secolului nostru, pentru viteză. Apoi, pentru măreția cadrului său. Nici un sport, oricît de frumos și atractiv ar fi, nu se desfășoară în atîta generoasă bogăție a naturii ca schiul. În sfîrșit, să nu uităm oamenii din jur și atmosfera de cabană, nicăieri egalată, ca aici, iarna, în preajma stîncilor, brazilor, cerului.

Ceea ce mai caracterizează schiul este participarea la bucuriile lui, indiferent de vîrstă și posibilități. De la 3 la 70 de ani, de la lunecarea sfioasă și tematoare, la dans în cristiane și plimbare înțeleaptă prin păduri ninse, ca în povești.

Fotbalistul Seredai, care nu se poate spune că n-a iubit fotbalul și nu l-a jucat cu măiestrie, ne-a mărturisit o dată că nimic nu e atît de frumos și deplin ca schiul. Cine l-a văzut schiind pe Seredai, cu eleganța și tehnica, parcă, a lui Radu Scîrneci, va înțelege perfect acest lucru. Și va înțelege de ce și puștiul lui Seredai a început schiul la trei ani și jumătate și de pe acum confirmă influența mediului și transmiterea aptitudinilor sportive.

Și încă un argument, deși poate nu mai este necesar. Laurian Taus a fost recordman de decatlon, ca și ceilalți doi mari campioni brașoveni Csegezi și Herold, dar pentru el și ai săi nimic nu este atît de reconfortant și întreg ca mișcare, ca o zi de schi la Predeal sau pe Postăvar.

De fapt, cred că spun lucruri banale. Schiul este o împărăție, în care dacă ai intrat, nu mai pleci din ea niciodată. Din păcate, aproape toți scriitorii noștri, care au îndrăgit fotbalul, nu merg la schi. Doar criticul cinematografic D. I. Suchianu, care a făcut mult schi în tinerețe, ne-ar putea face o profesiune de credință.

Și Mihail Sebastian, care în cartea sa, atît de puțin citită de tineri, „Accidentul", mărturisea, poate cu exaltarea celui care descoperise lumea nouă de mișcări și poezie a schiului, că nimic nu seamănă voluptăților lui — nici vinul, nici muzica, nici dragostea.

Să-l credem pe M. Sebastian ? Noi, cei de la munte, spunem că da. Zilele vacanțelor albe se apropie. Pregătiți-vă și așteptați cu înfiorare ziua primei zăpezi și a primei coboriri. Munții, înțelepți și statornici, vă cheamă la ei. Ce veți face, dragi prieteni ?

Virgil LUDU

Arbitri români de baschet peste hotare

F.I.B.A. a desemnat mai mulți arbitri români pentru a conduce meciuri de baschet în „C.C.E.". Astfel, *E. Hotya* va arbitra partida Akademik Sofia-Fővarosi Tanacs Budapesta, *P. Marin* va oficia în Albania la întîlnirea dintre Partizan Tirana-Oransoda Cantu (Italia), *D. Chiriac* va conduce la Istanbul meciul Universitatea Tehnica (Istanbul)-Maccaby Tel Aviv, iar *Al. Dănilă* la Moscova meciul T.S.K.A.-A.S.K. Vorwärts Berlin.

Consfătuirea de la Snagov a cadrelor tehnice din atletism

INTERESANTE DISCUȚII REFERITOARE LA :

- ***baza materială a atletismului***
- ***normarea muncii antrenorilor***
- ***antrenorii coordonatori de probă***
- ***repartizarea teritorială a cadrelor***

Timp de cîteva zile, la Snagov, s-a desfășurat o interesantă consfătuire. Peste 300 de cadre tehnice din domeniul atletismului, antrenori, profesori cu specializarea atletism din învățămîntul de cultură generală și superior, activiști ai consiliilor pentru educație fizică și sport, s-au reunit pentru a dezbate multilateral activitatea atletică din 1968, punînd totodată premisele pentru anul 1969.

Participanții au avut un program extrem de bogat (poate chiar puțin prea încărcat), de unde se poate trage concluzia marii utilități a consfătuirii. Referindu-ne numai la discuțiile purtate asupra punctelor prevăzute în program, întrucît acestea au abordat prea numeroase aspecte, pe care, deci, nu le putem reflecta în totalitate, vom căuta să redăm, în rîndurile ce urmează, doar problemele (referitoare la baza materială, organizare, metodică etc.) cele mai importante, a căror rezolvare interesează pe cei mai mulți lucrători din domeniul atletismului.

MUNCA ANTRENORILOR POATE FI NORMATĂ ?

Desigur, a aduce în discuție normarea activității antrenorilor este foarte dificil. Dacă vine

Ad. IONESCU

(Continuare în pag. a 2-a)